

Op het Tenza-terras zien we deze dagen tenniskenners, juryleden, passanten, bestuursleden en verloren gelopen zonderlingen. Kortom een allegaartje van tennissfans die bijzonder houden van die aparte sfeer die heerst wanneer grote namen uit het Belgische tennis zich richting gravel begeven.

Alweer een nieuw blik reekshoofden werd aangeboden in de Dames 1. Deze keer speelde **Emeline De Witte** zich in de kijker door zeer makkelijk afstand te nemen van **Amelia Waligora** die onder het oog van haar

coachen van Tennis Vlaanderen niet verder kwam dan enkele weinig geïnspireerde rallies. Emeline daarentegen was vinnig en verraste keer op keer haar tegenstander met versnellingen langs de lijn.

Axana Mareen leek op weg naar een nieuwe zege toen **Emily Casteleyn** een uitzichtloze situatie toch nog wist recht te zetten. Emily was gevallen op haar pols en stond 0-3 achter in de derde set, maar dankzij haar ervaringen en kalmte knokte ze zich weer in de partij. Na drie uur zegen bij spelers neer bij de eerste tafel die ze vonden.

Ook **Coralie Debruyne** en **Steffi Distelamns** wonnen overtuigend en gaan door naar de hoofdtabel waar de zware kanonnen aantreden vanaf woensdag.

Enkele uren later verscheen **Tiffany Mylonas** op de central court tegen **Jana Otzipka**. Voor wie het spel van Tiffany niet kent, werd het een onuitwisbare herinnering. Ook Jana was in dat geval. Hoge curves werden vakkundig in het luchtruim geschoten en belandden steevast in de laatste meter zodat Jana richting het hekken werd gedreven. Machteloos moest ze toezien hoe de score opliep. Jana kon enkel uithalen met risicovolle versnellingen vanuit moeilijke posities zodat de kans op succes erg beperkt was. Tiffany kreeg heel wat supporters door deze opmerkelijke tactiek die ze door de jaren heen heeft geperfectioneerd.

Enkele thuis spelers traden aan. Zo was er **Lissa Van Quickenborne** die tegen **Fanny Parmentier** uitkwam en niet helemaal in haar kansen geloofde omdat Fanny haar in vorige toernooien al versloeg. Deze onzekerheid kostte Lissa de eerste set. Aan het eind van de tweede set leek er meer in de zitting maar toen speelde Fanny twee degelijke games om de wedstrijd niet onnodig te rekken.

Tegelijk werd in Heren 2 een duel gespeeld tussen de jonge leeuw, **Shaun Cockaerts**, en de oude leeuw, **Mathieu Pauwels**, tevens leermeester en groot voorbeeld van Shaun. Het publiek vroeg zich af of het moment was aangebroken waarop de leermeester

de fakkel zou doorgeven. De wedstrijd ging gelijk op. 2/2, 3/3, 4/4, 5/5. Shaun gebruikte zware uithalen die de knoken van Mathieu deden piepen. Mathieu repte zich naar uithoeken van de baan en bracht met zijn typische fluwelens baltoets rust en subtiliteit in het spel. Hij haalde het ritme uit de partij en zong een slaaplied voor Shaun. Het was duidelijk dat de oude leeuw nog niet zou wijken. Shaun verloor het echte geloof na verlies van de eerste set en boog steeds meer het hoofd, maar dat is niet nodig want hij speelde een berenpartij. De oude leeuw gaat door.

In het achterland fladderde een groene vlinder die hoog op de tenen het derde terrein bestoof. **Inge Devos**, groengerokt, moedigde haar tegenstander voortdurend aan maar tekende zelf de punten op. Een minzame speelster. *Fly like a butterfly, sting like a bee.*

Later in de nacht doemden bezwete en getrokken gezichten op uit het duister.

Carl De Ranter en **Jonathan Feys** hadden zich een uurtje teruggetrokken in de ballon om er wat dieper in te gaan op elkaars zwakheden. Jonathan bleek een welbespraakte Antwerpenaar die na de partij niet verlegen zat om een sterk verhaal. Het terras gonsde van zijn urban legends. Carl kon slechts vaststellen dat Jonathan beschikt over een veel ruimer arsenaal aan wapens om een tegenstander verbaal en tennistiek uit te schakelen.